

ELEMENTI OCJENJIVANJA TE NAČINI I POSTUPCI VREDNOVANJA

Nastavni predmet: **RIMOKATOLIČKI VJERONAUKE**

Razredi: 1. – 8.

	ODLIČAN	VRLO DOBAR	DOBAR	DOVOLJAN	NEDOVOLJAN
Znanje	<p>Vjeroučenik je usvojio u potpunosti ključne pojmove i razumije uzročno-posljedične veze među njima.</p> <p>Ima dobar pregled nad cjelokupnim gradivom, s lakoćom ga artikulira.</p> <p>Usvojene sadržaje povezuje s vlastitim iskustvima.</p> <p>Povezuje programske sadržaje iz raznih nastavnih predmeta i godišta.</p> <p>Usvojene sadržaje je uklopio potpuno u svakodnevni život.</p>	<p>Vjeroučenik je usvojio u potpunosti ključne pojmove, ali ne razumije sve uzročno - posljedične veze među njima.</p> <p>Ima pregled nad gradivom, iako ne u potpunosti.</p> <p>Za uspješno aktualiziranje i povezivanje sadržaja s vlastitim iskustvom potrebna mu je mala pomoć.</p> <p>Povezuje programske sadržaje iz raznih nastavnih predmeta i godišta.</p> <p>Usvojene sadržaje je uklopio u svakodnevni život.</p>	<p>Vjeroučenik je djelomično usvojio ključne pojmove, izmiče mu njihova uzročno - posljedičnu povezanost.</p> <p>Vjeronaučne sadržaje uspijeva aktualizirati samo uz pomoć vjeroučitelja.</p> <p>Usvojene sadržaje ne uspijeva povezati s vlastitim iskustvom.</p> <p>Programske sadržaje raznih nastavnih predmeta i godišta najčešće ne uspijeva povezati, ali ih uočava.</p> <p>Usvojene sadržaje nedovoljno uspješno uklapa u svakodnevni život.</p>	<p>Vjeroučenik nije usvojio ključne pojmove, ali ih prepoznaje.</p> <p>Nema pregled nad gradivom, ne zna ga aktualizirati.</p> <p>Korelaciju programskih sadržaja raznih nastavnih predmeta i godišta ne uočava niti povezuje.</p> <p>Usvojene sadržaje ne uspijeva uklopiti u svakodnevni život.</p>	<p>Vjeroučenik nije usvojio ključne pojmove, niti ih prepoznaje.</p> <p>Nema pregled nad gradivom, te ga uopće ne uspijeva aktualizirati niti primjeniti u svakodnevnom životu.</p>

<p style="text-align: center;">Stvaralačko izražavanje</p>	<p>Vjeroučenik ima cjelovit, samostalan i iscrpan stvaralački izraz sadržaja vjere.</p> <p>S lakoćom se prepušta stvaralačkom mišljenju. Sposoban je s kršćanskog stajališta kritički propitivati i prosuđivati različite životne stavove i djelovanja.</p> <p>Posjeduje izuzetnu osjetljivost i otvorenost za transcendentno, što se očituje u interpretativnom čitanju biblijskih tekstova te molitvama.</p> <p>Poruke Evanđelja iznosi potpuno razumljivo, izvrsno obrazlažući njihovu vrijednost u suvremenom životu.</p>	<p>Vjeroučenik se voli stvaralački izražavati kroz mnoge oblike izražavanja.</p> <p>U usmenom izražavanju razumljivo iznosi evanđeoske sadržaje, solidno koristeći religiozni riječnik.</p> <p>Otvoren je transcendentnom što očituje kroz molitvu.</p> <p>Vjeronaučne sadržaje uredno i marljivo zapisuje u bilježnicu.</p>	<p>Vjeroučenik se kreativno izražava uz poticaj vjeroučitelja.</p> <p>Nedostaje mu jasnoće u stvaralačkim izrazima, slabije uočava bit sadržaja.</p> <p>Nema razvijeno kritičko mišljenje.</p> <p>Vjeronaučne sadržaje uredno zapisuje u bilježnicu.</p>	<p>Vjeroučenik ne pokazuje motiviranost za stvaralačko izražavanje.</p> <p>Zadane zadatke dovršava samo uz pomoć vjeroučitelja i drugih učenika.</p> <p>Medije komuniciranja poznaje ali se njima teško služi.</p> <p>Neuredno i površno zapisuje sadržaje u bilježnicu.</p>	<p>Vjeroučenik ne želi sudjelovati niti u jednom obliku stvaralačkog izražavanja.</p> <p>Nema osjetljivost i otvorenost za transcendentno.</p> <p>Usmeni i pismeni izraz nije razvio u dovoljnoj mjeri.</p> <p>Medije komuniciranja ne koristi niti ih poznaje.</p>
---	---	--	--	--	---

<p style="text-align: center;">Zalaganje</p>	<p>Vjeroučenik pokazuje visoku motivaciju, radi od početka sata, redovito se javlja ponoviti gradivo prošloga sata, voli predvoditi zajedničku molitvu.</p> <p>Predano i redovito rješava postavljene zadatke školskog i domaćeg rada.</p> <p>Kroz rad u paru i grupi znanjem i prijedlozima redovito pomaže drugima.</p> <p>Često pokreće nove ideje o posadašnjenju evađeoske poruke.</p> <p>Samoinicijativno se uključuje u izvannastavne aktivnosti.</p>	<p>Vjeroučenik pažljivo prati nastavu, aktivno sudjeluje u njoj, iako mu je ponekad potreban poticaj vjeroučitelja.</p> <p>Redovito rješava postavljene zadatke školskog i domaćeg rada.</p> <p>Trudi se vjeronaučne sadržaje uspješno usvojiti sudjelujući aktivno u svim oblicima rada.</p> <p>Sudjeluje u izvannastavnim aktivnostima uz poticaj vjeroučitelja.</p>	<p>Vjeroučenik je aktivan uz poticaj vjeroučitelja.</p> <p>U rješavanju školskog i domaćeg rada zna posustati kada naiđe na teškoću, ali spreman je prihvatiti pomoć.</p> <p>U grupnom radu se oslanja na znanje i zalaganje ostalih članova grupe.</p> <p>Ne pokazuje interes za izvannastavne aktivnosti.</p>	<p>Vjeroučenik pokazuje slab interes za vjeronaučnu nastavu.</p> <p>U školskom i domaćem radu je nemaran i površan.</p> <p>Nije spreman biti drugima pomoć u radu.</p> <p>Pruženu pomoć za prevladavanje poteškoća prihvaća preko volje.</p>	<p>Vjeroučenik nije zainteresiran za vjeronaučnu nastavu i sadržaje vjere.</p> <p>Ne izvršava školske i domaće obveze, ne donosi knjige i pribor na sat.</p> <p>Svjesno ometa ostale učenike u radu za vrijeme nastavnog sata.</p>
---	--	--	---	--	--

<p style="text-align: center;">Kultura međusobnog komuniciranja</p>	<p>Vjeroučenik je evanđeosku poruku usadio u svoju osobnost, osjeća potrebe drugih, pažljivo ih sluša dok govore, radosno im pomaže.</p> <p>Prema svim učenicima škole ophodi se ljubazno, tolerantan je prema drugačijim mišljenjima i stavovima, neslaganja rješava na konstruktivan način.</p> <p>Svojim uzornim ponašanjem stvara pozitivne promjene u ponašanju drugih.</p> <p>Prema nastavnicima i ostalim djelatnicima škole ophodi se ljubazno i s poštovanjem, iskren je u komunikaciji.</p> <p>Odgovorno se odnosi prema svojoj, tuđoj, te imovini škole.</p>	<p>Vjeroučenik je evanđeosku poruku usadio u svoju osobnost što se prepoznaje u ophođenju prema drugima u razredu: prihvaća sve članove, spreman je za razgovor i suradnju.</p> <p>Korektno se odnosi prema nastavnicima i ostalim djelatnicima škole.</p> <p>Pristojno izražava svoje stavove.</p> <p>Odgovorno se odnosi prema svojoj, tuđoj, te imovini škole.</p>	<p>Vjeroučenik se korektno odnosi prema drugima u razredu, ali nije uvijek spreman za suradnju.</p> <p>U razgovoru ponekad nema poštivanja prema sugovorniku, suprotstavlja se tuđem stavu bez želje za argumentacijom.</p> <p>Ponekada ometa rad drugih učenika, nastavnika i ostalih djelatnika škole.</p> <p>Odgovorno se odnosi prema svojoj, tuđoj i imovini škole.</p>	<p>Vjeroučenik ima slabo razvijen odnos poštivanja drugih učenika te učitelja, zato nailazi na poteškoće u komunikaciji.</p> <p>Često koristi nekulturne izraze, ali nakon opomene mijenja riječnik na bolje.</p> <p>Nameće svoja mišljenja, ali nema dovoljno razumjevanja za stavova drugih.</p> <p>Ponekad se neodgovorno ponaša prema tuđoj imovini.</p>	<p>Redovito ometa rad drugih učenika i učitelja u razredu i izvan njega neprikladnim ponašanjem i upadanjem u riječ, bez želje da se promijeni.</p> <p>Nastavnike često omalovažava riječju i djelom.</p> <p>Krajnje neodgovorno se odnosi prema tuđoj, te imovini škole.</p>
--	---	---	--	--	---

KRITERIJ OCJENJIVANJA

VREDNOVANJE POSTIGNUTIH REZULTATA U KATOLIČKOM VJERONAUKU

Katolički vjeronauk ima odgojnu ulogu u školskom kurikulumu. Bitno je ipak znati da se vjera ne može naučiti, niti ocijenjivati, jer je ona uvijek milosni Božji dar te slobodni odgovor i pristanak. Stoga se odgaja pristanak, odgovor i stav vjere.

Katolički vjeronauk stoga ima zadatak pomoći djeci i mladima produbiti, obrazložiti, razviti i izgraditi stav vjere koji se ostvaruje procesima vjerskog odgoja i obrazovanja. Vrednovanje se stoga odnosi na procese praćenja, vrednovanja, provjere i ocjenjivanja postignutih ciljeva učenika, zadataka i rezultata njihova učenja, odnosno odgoja i obrazovanja.

Prilikom ocjenjivanja i vrednovanja treba gledati više dimenzija: znanje, zalaganje, stvaralačko izražavanje i kulturu međusobnog komuniciranja. Ocjenjivanje treba biti raznoliko i kreativno. Brojčano ocjenjivanje bi trebalo biti sažetak raznolikog i kreativnog vrednovanja.

- a) ZNANJE – tj. poznavanje činjenica i programskih sadržaja na spoznajno-informacijskoj, doživljajno-iskustvenoj i djelatno-iskustvenoj razini.
- b) Stvaralačko istraživanje, usmeno, pismeno, likovno, scensko, glazbeno i dr. u kojem posebnu pozornost treba posvetiti vrednovanju individualnih posebnosti pojedinih učenika.
- c) Zalaganje, tj. interes, motiviranost, marljivost, inicijativnost, aktivnost i dr. u čemu treba posebno uočiti individualne posebnosti pojedinih učenika kako bi se povećao i produbio njihov interes, motivacija, marljivost.
Budući da se vjera najbolje „uči“ kada se svakodnevno živi osobnim svjedočanstvom i angažmanom u različitim oblicima kršćanskog djelovanja i solidarnosti, treba uzeti u obzir i njihovo sudjelovanje i zalaganje u izvannastavnim aktivnostima.
- d) Kultura međusobnog komuniciranja, imajući na umu da je riječ o odnosu, kako prema vjeroučitelju, tako i prema školskim kolegama i okolini.

Prilikom ocjenjivanja bilježi se ono što je bitno i što može koristiti u daljnjem praćenju.

U prvom planu treba isticati:

- učenikov uspjeh i pozitivna obilježja,
- aktivnosti u kojima je uspješan,
- sadržaj za koji je više zainteresiran,
- aktivnosti u kojima se najviše ističe i postiže najbolje rezultate.

Ono što uvelike utječe na savladavanje problema kod učenja na što posebno treba obratiti pozornost jesu: SPOSOBNOSTI UČENIKA KOJE MOGU BITI:

- veoma razvijene, razvijene, prosječne, slabe, nedovoljno razvijene.

Stoga neki učenici MOGU UČITI: s lakoćom, s razumijevanjem, bez razumijevanja i bez mogućnosti praktične primjene.

Bitna komponenta jest i učenikov interes i pažnja na satu, koji mogu biti: izrazit, veoma dobar, dobar, slab, pojačan za rad u skupini, nedovoljan za rad u skupini.

Prilikom usvajanja gradiva bitno je da UČENIK TIJEKOM SATA: pozorno sluša, da je usredotočen na rad, nije odsutan duhom, te zaokupljen nekim drugim aktivnostima.

O svim ovim komponentama ovisi i ISHOD UČENJA, tj. znanje, sposobnost, vještine i stavovi koje učenik treba imati na kraju nekog obrazovnog ciklusa.

AKTIVNOSTI UČENJA KOJE POMAŽU UČENIKU U UČENJU I NASTAVNIKU U VREDNOVANJU:

- definiraj, sastavi, opiši, prepoznaj i objasni, razmotri, raspravljaj, vježbaj i primijeni, pitaj, odredi prioritete, predloži, kreiraj...

KOMPONENTE OCJENJIVANJA:

- pisani test,
- praktični test,
- usmeni ispit,
- rad na satu

PRAG OCJENJIVANJA:

- opseg znanja (minimalan) na temelju kojeg se učenik smatra uspješnim, odnosno neuspješnim.

Prilikom izvršavanja zadanih RADNIH ZADATAKA vrednuje se:

- pravovremenost,
- kvaliteta,
- točnost informiranja,
- elokventnost

VRSTE OCJENJIVANJA:

- Dijagnostičko vrednovanje – procjena sposobnosti ili postignuća pred sam početak obrazovnog sustava (unos se opisna ocjena sa strane, ili učitelj sebi bilježi negdje sa strane, ne utječe na ocjenu).

- Formativno vrednovanje – u toku obrazovnog ciklusa. Svrha je dobiti povratnu informaciju o ostvarivanju napretka u procesu učenja (polugodište).

- Sumativno (zbirno ocjenjivanje) – vrši se na kraju programa podučavanja i učenja (kraj školske godine).